Loo-kroniek

Familietijdschrift voor de leden van het geslacht LOO

Nummer 59, 9 maart 2013 Nederlandse uitgave ISSN 2211-1549

Facebook en de Stichting Loo-Archief

Justus van de Loo,
Oegstgeest, 5 januari 2013.

Geachte Van de(r) Loo's, aangetrouwde familieleden en overige geïnteresseerden.

Op het moment van schrijven (5 januari 2013) zit ik in de auto terug van wintersport. Nog steeds zonder internet. Al de zesde dag dat ik zonder email, what's app, Facebook en aanverwante social media overleef. Dit allemaal zonder ontwenningsverschijnselen, gelukkig, ik ben nog niet verslaafd. Zo erg kan het dus allemaal niet zijn. Het is echter wel zo dat het tegenwoordig bijna ondenkbaar wordt geacht dat men zo lang zonder internet vertoeft. Vooral de gemiddelde jongere (ook Van de(r) Loo) zal een week zonder internet als een eeuwigheid ervaren. Te meer gezien de meeste Nederlanders heden ten dage van een smartphone met internet voorzien zijn, en daarom vrijwel te allen tijde, gewenst of ongewenst, met de sociale netwerken verbonden zijn. Een late reactie op een email wordt door vrienden, studiegenootjes en collega's niet gewaardeerd… ook niet als het vakantie is. Ondanks de sociale verplichtingen die de nieuwe social media met zich meebrengen, zijn er toch lichtpuntjes te vinden.

Facebookpagina Van de(r) Loo's

Recent heb ik namelijk een nieuwe facebookpagina opgericht, speciaal voor de Van de(r) Loo's. U denkt misschien, waar is dit voor nodig? Wat heb ik hier aan? Hoe werkt het? Wees gerust, dit zal ik u in de rest van dit artikel uitleggen. Sinds kort hebben dus ook de Van de(r) Loo's hun eigen facebookpagina (of facebookgroep). Het initiatief kwam, verrassend genoeg, van mijn vader, Rob van de Loo, penningmeester van de Stichting Loo-Archief, die op dat moment zelfs nog geen lid was van Facebook. Het idee van het bestuur van de Stichting Loo-Archief hierachter is om jongeren te enthousiasmeren voor het archief en ze meer bij de Stichting te betrekken. Naar mijn idee is dit echter veel te beperkt gedacht. Tegenwoordig is de groep facebookgebruikers veel diverser geworden dan alleen maar jongeren. Het is namelijk ook een veel gebruikt medium door jong en oud om contact te houden met vrienden in het buitenland.

Nu is het zo dat er een significante groep Van de(r) Loo's in het buitenland woont. Voor hen is het makkelijker om in contact te komen met andere Van de(r) Loo's door middel van de facebookpagina, immers Facebook is internationaal gericht met

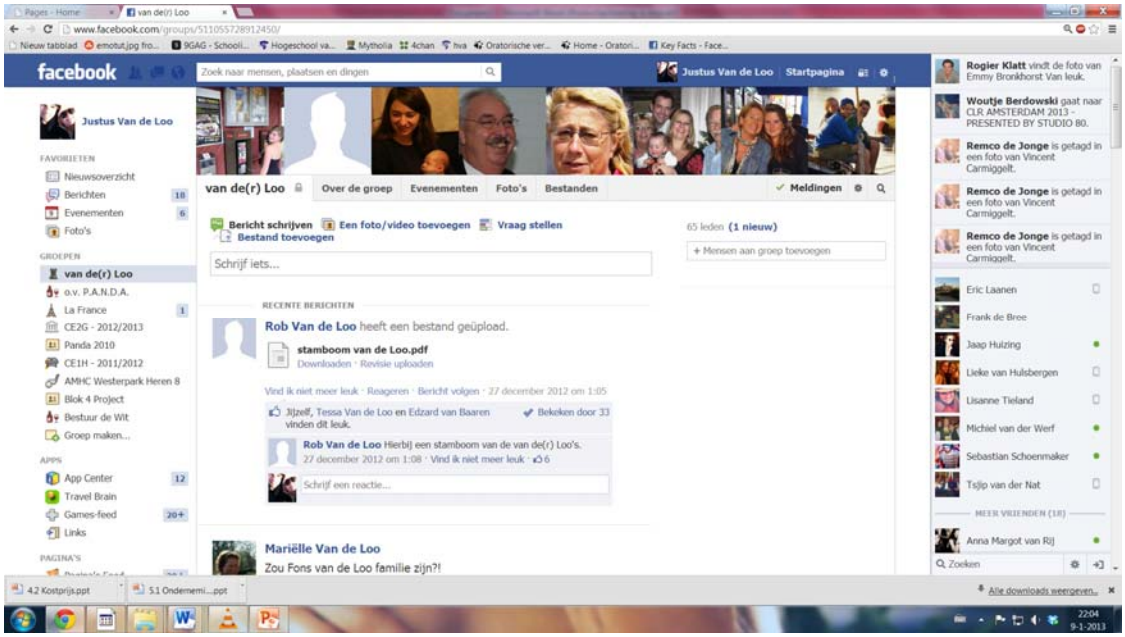

maar liefst 1 miljard gebruikers. Het is het grootste sociale netwerk dat op dit moment bestaat, met een breed scala aan mogelijkheden en dus ook toepassingen. Zo draagt het ook bij aan het doel van de op 15 maart 1958 opgerichte stichting. Namelijk het in stand houden en verlevendigen van de band tussen familieleden van de stichter.

Mogelijkheden in Facebook

1. De eenvoudige manier waarop men met andere Van de(r) Loo's in contact kan komen.
2. Er kunnen foto's van de Van de(r) Loo's op de pagina gepost worden. Zo zie je dat er een foto van de jongstleden familiereünie op staat. Hierbij kan men ook aangeven wie er in de foto te zien is (taggen).
3. Het taggen kan een handige functie zijn als je een nog niet afgerond gesprek hebt met een familielid en dit graag wilt voortzetten. Via Facebook kan je dan op een vrijblijvende manier contact met elkaar opnemen.
4. Er kunnen verschillende soorten bestanden op de facebookpagina worden geplaatst. Recent heeft mijn vader Rob bijvoorbeeld een stamboom uit 1978 op Faceboek geplaatst. Hier heeft hij zelf een stuk bijgetekend waar ons gedeelte van de familie wordt uitgebreid. Zelf zou ik het leuk vinden om deze stamboom verder uitgebreid te zien worden door de leden van de facebookgroep en hierdoor een nieuw overzicht van de stamboom en haar takken te verkrijgen. Dit is natuurlijk maar een voorbeeld en de mogelijkheden zijn hiermee eindeloos.
5. Een eigen naslagwerk (wiki) Van de(r) Loo beginnen op deze pagina, omdat het ook mogelijk is om de leden in bestanden te laten werken en zo gezamenlijk een artikel te maken.
6. Het plaatsen van leuke nieuwtjes op de pagina. Zo kan iedereen op de hoogte blijven van het laatste nieuws. Als er bijvoorbeeld nieuwe bevindingen/informatie/vooruitgang van de Stichting Loo-Archief zijn, kunnen zij dit makkelijk aan de Van de(r) Loo's laten weten door middel van Facebook.
7. Evenementen aanmaken. Een evenement kan bijvoorbeeld de 5-jaarlijkse Loo reünie zijn. Via Facebook zou men dan kunnen aangeven of men van plan is te gaan bij dit bijzondere spektakel. Zo kan je al snel en gemakkelijk zien wie er wel en niet die dag aanwezig zijn, en daarnaast natuurlijk je naaste familieleden stimuleren om toch echt op deze mooie dag aanwezig te zijn.

Consequenties

Uiteraard denkt u nu gelijk aan de consequenties die dit allemaal kan hebben. Bijvoorbeeld, iedereen weet dan gelijk dat u op de dag van de reünie niet thuis zal zijn. Fout. In principe is de facebookpagina een besloten groep, dit betekent dat alleen de leden kunnen lezen wat andere groepsleden plaatsen en hierop reageren. Het is echter wel zo dat ieder lid van de groep andere mensen kan uitnodigen om deel te nemen aan de groep. Dit heb ik gedaan zodat de pagina sneller bekend en verspreid wordt onder de Van de(r) Loo's. Ieder lid kan verzoeken van Van de(r) Loo's om bij de groep te komen accepteren en elk lid kan ook de Van de(r) Loo's uit zijn of haar vriendenlijst toevoegen aan de groep en zo de kwaliteit van de pagina bevorderen. De kwaliteit van de Van de(r) Loo facebookgroep is namelijk afhankelijk van de mensen die er lid van zijn. Wie brengt de leuke nieuwtjes? Wie begint interessante discussies? Wie voegt belangrijke bestanden uit de Van de(r) Loo geschiedenis toe? Uiteraard kan ik dit niet allemaal zelf doen, en is het initiatief van de leden het belangrijkst om er een rijk gevulde pagina van te maken. Het enige juiste antwoord is dan ook U. Zelf ben ik bijvoorbeeld erg benieuwd hoe de allereerste Loo-kroniek er uitziet. Wie deze als eerste inscant en op de facebookpagina deelt, verdient veel lof.

Hoe lid te worden

Het is daarom zonder twijfel, dat ik u allen oproep om lid te worden van deze veelzijdige facebookgroep der Van de(r) Loo's. Dit is namelijk zeer eenvoudig en maakt het voor iedereen een leuke digitale ontmoetingsplaats met andere Van de(r) Loo's.
Het enige wat u hiervoor nodig hebt is internet en een mailadres. Daarmee kunt u zich registreren op Facebook. Als u eenmaal bent ingelogd op Facebook kunt u door de tekst:

tinyurl.com/vdloo

in uw adresbalk te typen de Van de(r) Loo facebookgroep vinden en een verzoek indienen om toe gelaten te worden tot de groep. Dit doet u door rechtsboven op de internetpagina op de knop lid worden/join group te klikken.
Graag zie ik u daar met interessante nieuwtjes en feiten betreffende de familie Van de(r) Loo's.

In memoriam Floris van de Loo (1972-2012)

Het is wrang om op 39-jarige leeftijd van familie en vrienden afscheid te moeten nemen. Het overkwam Floris in de bloei van zijn leven. Wat ging het allemaal voortvarend met zijn vrouw, hun prachtige kinderen Koosje (2007) en Derk (2010), zijn werk en op sociaal vlak. In de Loo-kroniek 57 van januari 2011 staan Koosje en Derk stralend afgebeeld. De foto laat zien hoe blij Koosje is met haar broertje Derk, de stamhouder van deze familiestaak. Begin december 2011 hoorde Floris dat hij ongeneeslijk ziek was. Alvleesklierkanker met uitzaaiingen luidde de diagnose. Zijn leven kreeg een radicale wending. Hij had echter een bewonderenswaardige hoop op een wonder en heeft moedig gestreden om zo lang mogelijk van het gezin te genieten.

Floris van de Loo

Hij was altijd zo'n optimist. Helaas moest gedacht worden in maanden en niet in jaren. Op 26 april 2012 is Floris dicht in het bijzijn van zijn vrouw overleden. Kort daarvoor is dit sterke en liefdevolle paar in het huwelijk getreden. Na een ontroerende bijeenkomst in Nieuwegein op 3 mei 2012 is Floris in de belangstelling van honderden vrienden, collega's en familieleden begraven op de begraafplaats Noorderveld in Nieuwegein. De kist was prachtig versierd en beschilderd door Koosje, Derk en hun neefje Mauck.
Het is bijzonder dat de condoleancereceptie na afloop van zijn begrafenis in de voormalige pastorie was van de verre oud-oom van Floris; Mgr Gerrit W. van Heukelum. Floris was zeer familie-minded. Met de Stichting Loo-Archief voelde hij zich verbonden. Voor zover zijn drukke werkzaamheden het toelieten, steunde hij de Stichting met raad en daad. Zo maakte hij een tijdje deel uit van de redactie van de Loo-Kroniek. Daarnaast heeft hij oude Loo-Kronieken gescand om het Loo-Archief te ontsluiten. Dit sloot deels ook aan bij zijn vakinhoudelijke interesse. Na zijn studie Recht en Economie aan de Erasmusuniversiteit Rotterdam, heeft Floris zich gespecialiseerd in ICT-toepassingen bij de ontwikkeling van personeelsbeleid van organisaties. Op dit terrein heeft hij verdienstelijke resultaten behaald, zowel in projecten binnen organisaties alsook in publicaties. In 2008 verscheen van hem een bijdrage in een vakboek[1)]. Floris heeft enkele jaren als consultant gewerkt bij een adviesbureau in Utrecht, waarin nu de tweede auteur als partner werkzaam is. Floris wordt intens gemist en herinnerd als een sterke man met een warm hart, een levendige, sprankelende geest en altijd in voor gezelligheid. Hij maakte er een hemels feestje van, zoals terecht vermeld staat op zijn overlijdenskaart. Wij wensen Susanne, Koosje en Derk veel sterkte toe om dit verlies te dragen.

Namens het bestuur van de Stichting Loo-Archief,
Rob van de Loo en
Richard van de Loo

1 Egbert Hooisma en Floris van de Loo: EHRM, het geheim van succesvol e-HRM? Dat is niet de software, maar weten wat het doel is van het HR-beleid en daarop koersen. In: A. van den Heurik e.a. (red.): HR op de kaart, innovatie door meedenken en meebeslissen. SDU uitgevers, Den Haag, 2008, p. 67-82. Aanwezig in de bibliotheek van de Stichting Loo-Archief.

Bedankdag vrijwilligers

Door Huguette Verheijen-Van de Loo
Vught, 14 november 2012.

Onze Stichting kent vele vrijwilligers die een actieve bijdrage leveren aan haar activiteiten. Zonder hen zou de Stichting niet kunnen floreren. Ik denk hierbij aan de Archiefcommissie, de Reüniecommissie, Flop van de Loo-van der Grinten, de gastvrouw voor het archief en vergaderingen, de kascommissie, degenen die de kronieken en andere documenten vertalen in het Duits en Engels, Wim van de Loo (Eindhoven) die de schildjes maakte voor de reünie en Marie-Thérèse van de Loo (Den Haag) als voorgangster bij de kerkdienst in Schloss Wissen.
Op 2 juni jl. heeft het Bestuur deze vrijwilligers uitgenodigd ten huize van Flop van de Loo- van der Grinten in Hilversum om hen daarvoor te bedanken middels een gezellig samenzijn.
Wij waren verheugd dat Raphaël en Nicola von Loë, de gastheer en –vrouwe van de familiebijeenkomst in Wissen, ook aanwezig konden zijn.
Na ontvangst met o.m. een taart met het familiewapen heeft Lex van der Loo een uiteenzetting gegeven over het archief en de digitale stamboom. Richard van de Loo heeft velen gedurende de middag en avond mooi toegesproken. Aan Elisabeth Seiffert-van de Loo, ons bestuurslid, die in maart 2012 een kroonjaar vierde, werd een mooi en praktisch cadeau overhandigd. Het stralende weer vervolmaakte de dag zodat we volop konden genieten in Flop's prachtige tuin.

Wij danken Flop voor haar grenzeloze gastvrijheid. Maar ook danken we alle familieleden die konden komen voor hun gezellige aanwezigheid en zeker niet te vergeten Elisabeth Huige-van de Loo , Tessa van de Loo, Vincent van de Loo en Maurits Verheijen die de middag en avond op voortreffelijke wijze geholpen hebben om iedereen van een natje en droogje te voorzien.
Mocht u het ook leuk vinden om zich in te zetten voor de Stichting dan zouden wij dat graag van u vernemen. U kunt contact opnemen met de voorzitter van het bestuur, Richard, telefonisch 035-6025951 of per mail Richard.vandeloo@planet.nl. Het kan een éénmalig iets zijn als u beperkte tijd heeft, maar ook een commissie als u over meer tijd voor de Stichting zou beschikken. Wij roepen uitdrukkelijk ook heel graag enthousiaste, jeugdige leden hiervoor op. Je kunt je eventueel samen met iemand opgeven.

Elisabeth ontvangt de felicitaties met haar 70e verjaardag.

Boven de taart met wapen.
Onder het aansnijden van de taart.

Het weer werkte zeker mee!
V.l.n.r. René van der Sleen, Richard van de Loo, Marie-Thérèse van de Loo, Flop van de Loo, Wim van de Loo en Ton Janssens, nog volop genietend.

Links: De oudste vrijwilliger van de stichting: Gerard van der Loo (91)

Rechts: Raphaël en Nicola von Loë en Richard van de Loo

Een bedankje voor Flop van de Loo, die ons altijd hartelijk verwelkomt.

Bundesverdienstkreuz Prof. dr Jürgen van de Loo

Richard van de Loo
Soest, 28 december 2012.

De redactie ontving een artikel uit een Duitse krant over deze bijzondere gebeurtenis. Hieronder staat de Nederlandse vertaling. Het originele Duitse artikel staat daaronder afgedrukt. De redactie feliciteert Jürgen van de Loo van harte met deze hoge onderscheiding.

Meer dan 20 jaren stond Prof. dr Jürgen van de Loo aan het hoofd van de kliniek voor hematologie (bloedonderzoek) en oncologie (kankeronderzoek) in het universitair medisch centrum van de universiteit van Münster. Vandaag (24 februari 2011) is aan deze internationaal gerenommeerde medicus, die in Münster woonachtig is, het Bundesverdienstkreuz 1. Klasse uitgereikt door staatssecretaris Cornelia Quennet-Thielen. Dit gebeurde in het ministerie voor onderwijs en onderzoek te Berlijn. In haar laudatio memoreerde zij met name de bijdrage van Prof. van de Loo aan de hervorming van de universitaire geneeskunde in het voormalige Oost-Duitsland na de val van de muur.
Als lid van de Raad voor de Wetenschap, het belangrijkste adviesorgaan op dit terrein in Duitsland, bezocht Van de Loo na de val van de muur de negen medische faculteiten en deed hij aanbevelingen voor hun ontwikkeling als opleidings- en onderzoekscentrum.
Prof. van de Loo is 1932 in Freiburg i.B. geboren, kwam in 1976 naar Münster en werd toen benoemd tot directeur van de kliniek voor hematologie en oncologie. Tot zijn emeritaat in 1997 heeft hij deze functie vervuld. Van 1978 tot 1984 was hij tevens uitvoerend directeur van het Instituut voor onderzoek naar arteriosclerose (aderverkalking) aan de Universiteit van Münster. In zijn woonplaats zette hij zich bovendien in voor het opzetten van een beenmergtransplantatiecentrum. Ook was hij van 1993 tot 1997 voorzitter van het tumorcentrum Münsterland en van 1995 tot 1997 voorzitter van het interdisciplinaire centrum voor klinisch onderzoek. Sinds 1993 is hij tenslotte lid van de Nationale Akademie van Wetenschappen in Duitsland.

Engagement für Universitätsmedizin

Prof. van de Loo erhält Verdienstkreuz

MÜNSTER. Mehr als zwei Jahrzehnte hat Prof. Dr. Jürgen van de Loo die Klinik für Hämatologie, Hämostaseologie und Onkologie (Medizinische Klinik A) des Universitätsklinikums Münster geleitet. Jetzt ist dem international renommierten Mediziner, der auch weiterhin in Münster lebt, das Bundesverdienstkreuz 1. Klasse verliehen worden.

Im Bundesministerium für Bildung und Forschung in Berlin hob Staatssekretärin Cornelia Quennet-Thielen in ihrer Laudatio insbesondere die Verdienste Prof. van de Loos bei der Neugestaltung der Universitätsmedizin in Ostdeutschland nach der Wende hervor. Als Mitglied des Wissenschaftsrats, dem wichtigsten wissenschaftspolitischen Beratungsgremium in Deutschland, besuchte van de Loo nach der Wende die neun ostdeutschen Hochschulen mit Medizinfakultäten und sprach Empfehlungen für deren Entwicklung aus.

Prof. van de Loo, geboren 1932 in Freiburg, kam im Jahr 1976 nach Münster und wurde Direktor der Klinik für Hämatologie, Hämostaseologie und Onkologie. Diese Funktion hatte er bis zu seiner Emeritierung 1997 inne. Von 1978 bis 1984 war van de Loo zugleich Geschäftsführender Direktor des Instituts für Arteriosklerosеforschung (LIfA) an der Universität Münster. In seinem Wohnort engagierte sich der Mediziner darüber hinaus seit 1986 beim Aufbau des Knochenmarktransplantationszentrums sowie von 1993 bis 1997 als Vorsitzender für das Tumorzentrum Münsterland und von 1995 bis 1997 als Vorsitzender für das Interdisziplinäre Zentrum für Klinische Forschung (IZKF). Seit 1993 ist der Emeritus Mitglied der Nationalen Akademie der Wissenschaften.

Staatssekretärin Cornelia Quennet-Thielen überreicht Prof. Jürgen van de Loo das Bundesverdienstkreuz.

Samenvatting jaarverslagen Stichting Loo-Archief 2010, 2011 en 2012

Door Rob van de Loo
Oegstgeest, januari 2013

In de Loo-Kroniek nr 56 is een samenvatting van de jaarverslagen over de jaren 2008 en 2009 opgenomen.
Het lijkt het bestuur van de stichting juist om dat regelmatig te doen zodat u kunt "ervaren" wat het bestuur van de Stichting Loo-Archief zoal doet en waarmee wij ook verantwoording kunnen afleggen voor uw jaarlijkse bijdragen aan onze Stichting.
Allereerst weer even voorstellen wie "wij" zijn.
Het bestuur is in de afgelopen 3 jaar niet gewijzigd en bestaat uit
Richard van de Loo (voorzitter),
Rob van de Loo (penningmeester),
Jeroen van de Loo (secretaris),
Lex van der Loo,
Elisabeth Seifert-van de Loo en
Huguette Verheijen-van de Loo.

Activiteiten/resultaten
Familiedag Schloss Wissen 28 mei 2011

Allerbelangrijkste zichtbare activiteit in deze periode vormt de familiebijeenkomst op 28 mei 2011 in Schloss Wissen. De voorbereiding daarvan was reeds begin 2010 gestart met de benoeming van een reüniecommissie en dan moeten reeds een datum en mogelijke locaties worden gevonden. Het toeval wilde dat Raphael von Loë reeds het plan had om het 550-jarig bezit van Schloss Wissen in de familie Von Loë in 2011 te vieren. Het is en was natuurlijk fantastisch dat onze Stichting daarvoor uitgenodigd werd en een combinatie met de ons geplande reünie mogelijk bleek. Dan nog vereist dit ontzettend veel voorwerk in de vorm van programma, uitnodigingen, afstemming, logies, catering, aankleding van het geheel. Wij kijken zeer tevreden terug op een fantastische dag en danken de vele vrijwilligers die daaraan hebben bijgedragen. Daarna stonden de reüniecommissie en het bestuur voor de belangrijke taak van nazorg: noem het after sales. O.a. het uitzoekwerk van foto's en het verzorgen van nabestellingen. De Lookroniek nummer 58 van 5 februari 2012 stond dan ook nog geheel in het teken van deze familiedag. Wij mochten vele nieuwe begunstigers van de Stichting Loo-Archief welkom heten.

Archief

Minder zichtbaar maar desalniettemin van groot belang vormt het voortdurend inventariseren, perfectioneren en het ontsluiten door digitaliseren van de vele in het achief aanwezige documenten Het blijft welhaast onvoorstelbaar wat Joost van der Loo in zijn (lange) leven allemaal heeft vergaard over de van/von de(r) Loo/Loë en vele daaraan gelieerde families/relaties. Vele kaartsystemen zijn inmiddels gedigitaliseerd zodat deze te raadplegen zijn voor de archiefmedewerkers. Deze informatie vormt ook de basis voor de verbetering van onze database met familiegegevens. Lex van der Loo is daarin de sturende kracht en kon tijdens de familiedag vol trots het relatieschema laten zien.

Loo-Kronieken

Het streven is en blijft om tenminste één maal per jaar de Loo-kroniek te verzenden. Onder redactie van Richard en Lex blijkt telkens weer dat er meer dan genoeg nieuwe documenten of relaties worden ontdekt waarover het meer dan de moeite waard is om daar in de Kroniek aandacht aan te besteden. Naast de familiedag ontstond er een interessante discussie over het familiewapen en juist in het kader van die familiedag was het goed om de verbinding en het onderscheid ook in het Loo/Loë-wapen te zien.
Inmiddels hebt u hopelijk gezien dat de kwaliteit van de Loo-Kroniek aanzienlijk is gestegen. Dit komt door het besluit van het bestuur de Kroniek voortaan te laten drukken, hetgeen met name de weergave van de foto's ten goede komt. Voor de vertaling in het Duits maken wij dankbaar gebruik van Carla Hepperle en Anne-Mareike Hinz. Nieuwste ontwikkeling is dat de eerste Engelse vertaling het licht heeft gezien voor onze engelstalige afstammelingen. De Loo-Kroniek wordt naar ongeveer 150 adressen verzonden waarvan ongeveer 40 in Duitsland. Ook ongeveer 10 adressen betreffen archieven en genealogische instellingen.

Financiële informatie

De inkomsten zijn vrij stabiel tussen de € 2000,- en € 2500,-. De uitgaven bestaan uit het verzorgen en verzenden van de Loo-Kronieken, het beheer van het archief en de apparatuur die daarvoor nodig is, terwijl de reünie (in principe 5 jaarlijks) wat extra kost. Met name het digitaliseren van kaartenbakken is een behoorlijke kostenpost geweest in de afgelopen jaren. Wij waren dan ook blij dat er in deze periode een schenking is geweest van

(Vervolg op pagina 18)

Mgr Gerrit van Heukelum, oprichter van het Aartsbisschoppelijk Museum Utrecht

Richard van de Loo,
Soest 31 december 2012

Aan de schilderachtige Nieuwe Gracht te Utrecht staat hét museum voor kerkelijke kunst in Nederland: museum het Catharijne Convent. Hier zijn regelmatig boeiende tentoonstellingen, maar er is ook een schitterende vaste collectie religieuze kunst. De vele beelden, schilderijen, liturgische gewaden en voorwerpen laten zien en ervaren hoe het geloof door de eeuwen heen heeft geïnspireerd tot verbeelding.
Dit museum is omstreeks 1978 ontstaan door het samenbrengen van drie collecties kerkelijke kunst[1)].
Ten eerste de collectie van de Oud-Katholieke kerk; daarnaast de collectie van de Protestantse kerk in Nederland. Tenslotte de collectie van het Aartsbisschoppelijk Museum Utrecht, die het zwaartepunt vormt in dit museum.
Het Aartsbisschoppelijk Museum, dat nu een stichting is die participeert in Museum Catharijne Convent en nog steeds de formele eigenaar is van haar collectie, is het initiatief van een familielid: mgr G.W. van Heukelum. In 2012 is herdacht dat precies 150 jaar geleden hij het initiatief nam tot de oprichting van het Aartsbisschoppelijk Museum. Bij deze gelegenheid is een fraai uitgegeven boek verschenen, met vele unieke afbeeldingen en met veel aandacht voor mgr G.W. van Heukelum, die in de familie (heer)oom Gerrit werd genoemd[2)].

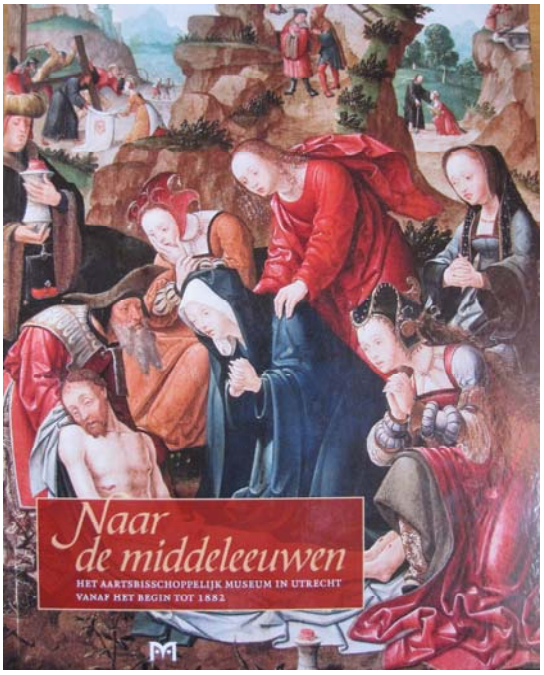

Afbeelding 1.
Omslag van het jubileumboek: Naar de Middeleeuwen

Een gedreven verzamelaar en stimulator van kerkelijke kunst

Gerardus Wilhelmus van Heukelum was het jongste overlevende kind van steenfabrikant Hendrik van Heukelum (1796-1854) en zijn vrouw Arnoldina Arntz (1798-1858). Gerardus was geboren te Pannerden (gemeente Bemmel) 20 december 1834. Hij groeide op in het statige herenhuis 'Roswaard' te Doornenburg (Bemmel), dat helaas in 1944 door oorlogsgeweld is verwoest[3)].

Links
Afbeelding 2.
Hendrik van Heukelum, vader van Gerrit van Heukelum, omstreeks 1850.
Geschilderd portret particuliere collectie.

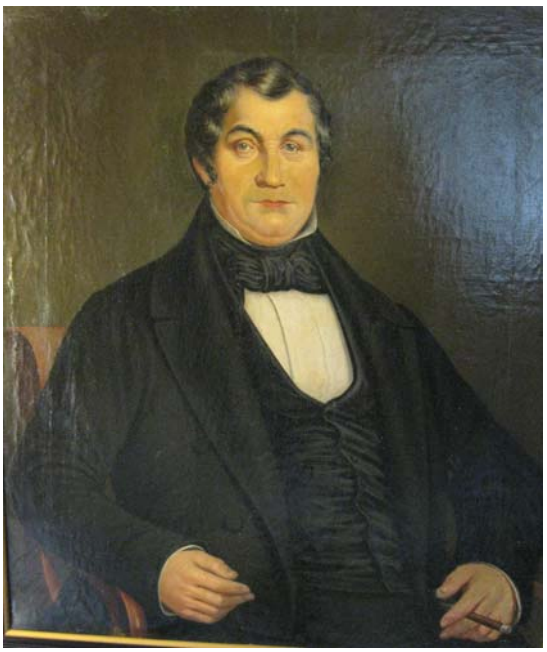

Rechts
Afbeelding 3.
Arnoldina Arntz, de moeder van Gerrit van Heukelum.
Geschilderd portret, particuliere collectie.

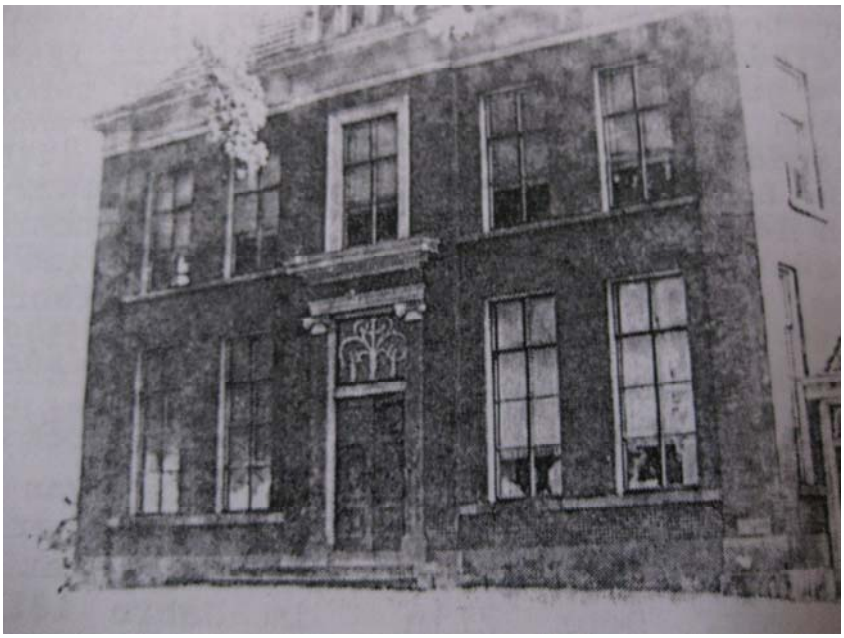

Afbeelding 4.
Huize 'De Roswaard' te Doornenburg.
Foto: collectie Stichting Loo-Archief.

Zijn middelbare school (kleinseminarie) volgde hij te Culemborg en Hageveld. Zijn priesteropleiding voltooide hij aan het grootseminarie Rijsenburg te Zeist. Zijn eerste H. mis droeg hij 17 augustus 1859 op in de parochiekerk van Doornenburg en vervolgens ging hij aan de slag als kapelaan van de Utrechtse Catharijnekerk, die recentelijk de status van kathedraal had gekregen.
Al spoedig ontwikkelde hij een bijzondere belangstelling voor de middeleeuwse kerkelijke kunst. Doordat de katholieken vanaf 1853 vrij waren om kerken te bouwen, wat op grote schaal gebeurde, was er behoefte aan goede stijlvoorbeelden voor alle bouwers, architecten en kunstenaars. Voor Van Heukelum vormde de gotiek een belangrijke inspiratiebron, omdat deze stijl verwees naar de glorietijd van het katholicisme van voor de reformatie. Op verschillende manieren heeft hij zijn ideaal proberen te verwezenlijken. Ten eerste door enkele publicaties, hoewel geen groot schrijver of wetenschapper. Hij was vooral een man van de daad. In de tweede plaats door een indrukwekkende verzameling van kerkelijke kunst op te bouwen, daarbij gesteund door de aartsbisschop van Utrecht en door zijn eigen vermogen uit de royale erfenis van zijn ouders. In het onlangs verschenen boek is te lezen hoe hij op veilingen zijn slag wist te slaan, maar ook hoe hij handig lokale pastoors wist te bewerken kostbaarheden af te staan. In 1862 startte hij het Aartsbisschoppelijk Museum op de zolder van zijn pastorie. In de derde plaats bouwde hij systematisch aan een groot netwerk van kunstenaars, die het stijlvoorbeeld van de gotiek wilden volgen en uitdragen in hun artistieke scheppen. Van Heukelum is hierdoor de grote promotor van de neogotiek in Nederland geworden. Dat netwerk kreeg nog een impuls doordat hij omstreeks 1870 het Bernulphusgilde oprichtte als een organisatorisch verband voor allen die het gedachtegoed van de neogotiek ondersteunden[4)]. Bij het zilveren jubileum van dit gilde in 1895 kreeg Van Heukelum van de priesters uit het Aartsbisdom die lid waren van dit gilde een fraaie zilveren bokaal ten geschenke. Afbeelding 6 toont deze bokaal, met het opschrift:
'Op den derden dag van Paasch is het hoogtij te Jutfaas en de pastor in zijn zaal spreidt voor Utrechts clerus 't maal. 't Vierde van een eeuw verging nu ter dank'bre erinnering sticht deez' zilveren bokaal Utrechts clerus voor dit maal.' [5)]

Afbeelding 5.
Pastoor G.W. van Heukelum, 37 jaar, geschilderd in 1871 door Mart Schenk (collectie ABM inv.nr. 171).

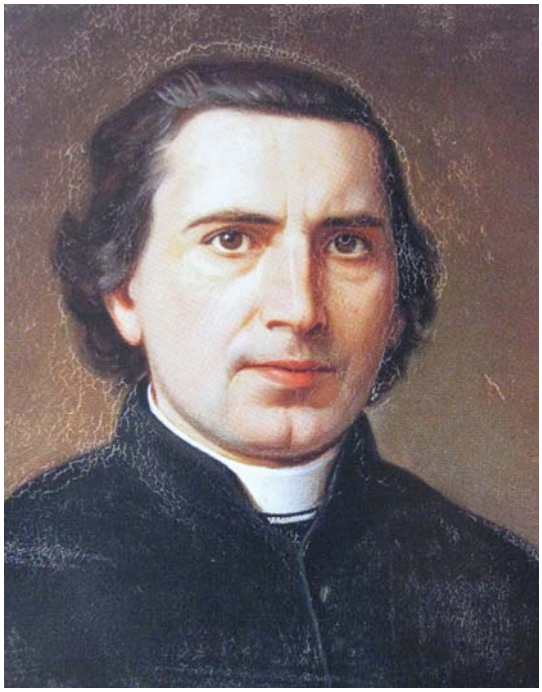

Afbeelding 6.
Bokaal met opdracht en wapen Mgr. Van Heukelum (collectie ABM, inv. Nr. m.1629).

Afbeelding 7. Het wapen van Mgr Van Heukelum, detail van de hem geschonken bokaal.

Deze bokaal, uit het atelier van de firma Brom te Utrecht, toont het wapen Van Heukelum: een naar links klimmende zilveren ram op een zwart schild, gedekt door een priesterhoed met drie kwasten, met daaronder in een banderol de wapenspreuk: incipiendum in Deo. Dezelfde wapenfiguur, een klimmende ram, maar dan naar rechts gewend, werd gevoerd door het riddermatige, Gelderse geslacht Van Hoeclum, waarmee pastoor van Heukelum verwantschap veronderstelde, maar niet heeft kunnen aantonen[6)].
In de vierde plaats heeft hij zijn neogothisch ideaal kunnen uitleven in de kerk die hij te Jutphaas, onder de rook van Utrecht, op zijn kosten heeft laten bouwen. Deze kerk, gewijd aan St. Nicolaas, bestaat nog steeds en is in goede staat. Zij is een voorbeeld van een 'Gesamtkunstwerk', want niet alleen het kerkgebouw, maar ook de complete inrichting is geheel neogotisch. Van deze kerk en parochie is hij tot aan zijn overlijden, 30 juni 1910, pastoor geweest. Hoewel de opvattingen van Van Heukelum niet onomstreden waren en aan het eind van zijn leven deels achterhaald door nieuw opkomende kunstrichtingen, heeft hij in de 19e eeuw grote betekenis gehad voor de kerkelijke kunst in Nederland[7)].
Vanwege zijn vele verdiensten ontving hij de nodige eerbewijzen. Zo was hij ere-kamerheer van Z.H. Paus Pius X, lid van het kathedrale kapittel te Utrecht en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Bij zijn gouden priesterfeest in 1909 ontving hij een gedenkpenning, die eveneens behoort tot de collectie van het Catharijne Convent (ABM, 1246). Op de voorpagina van het dagblad De Maasbode verscheen een artikel dat jubelde over zijn vele verdiensten en zijn gouden jubileum omschreef als "een glorie voor geheel Katholiek Nederland"[8)].

Afbeelding 8 Gedenkpenning gouden priesterjubileum Mgr. Van Heukelum 1909.

Banden tussen de families Van de Loo en Van Heukelum

Tussen beide families bestonden goede banden, getuige in elk geval de huwelijken die er over en weer zijn geweest. Twee oudere zussen van Mgr. Van Heukelum waren met een Van de Loo gehuwd. In de generatie daaronder was een dochter van zijn broer met een Van de Loo gehuwd[9)].
Aan de familie van Heukelum heeft de familie Van de Loo veel te danken. Via de banden met de familie Van Heukelum kwamen verschillende takken van onze familie in de steenfabricage terecht. Omdat de steenfabrieken uit het Van Heukelum bezit grotendeels in Nederland lagen, werden de banden met Nederland verstevigd. De familie Van Heukelum zelf is uitgestorven. Beatrix van de Loo-van Heukelum was weliswaar de oudste van 12 kinderen, maar de enige zoon die de huwbare leeftijd zou bereiken, Hendrik Nicolaas Marie (1860-1923), zou als kolonel der genie ongehuwd te Nijmegen overlijden. Via een zus van Beatrix, Josephia A.H.H., die zou huwen met Petrus W. Stuyt, is de familie-naam behouden gebleven. Hun nakomelingen voeren namelijk de naam Van Heukelum Stuyt en het wapen Van Heukelum met de klimmende ram[10)]. In de familie Van de Loo herinneren aan de familie Van Heukelum de bijna levensgrote portretten van Henricus van Heukelum en Arnoldina Arntz, die nog bij verschillende familieleden aan de muur hangen[11)].
Mocht u eens in het Catharijne Convent te Utrecht komen, wat zeer de moeite waard is, bedenk dan dat dit museum mede aan hun zoon, Mgr G.W. van Heukelum, te danken is.

Voor informatie over het Museum Catharijneconvent Utrecht zie: www.catharijneconvent.nl

Afbeelding 9. Mgr G.W. van Heukelum in zijn studeerkamer, omstreeks 1909.

Noten

1. Voor de geschiedenis van het Museum Catharijne Convent zie: T. Hoekstra en C. Staal: Catharijne Convent, van klooster tot museum. Museum Catharijne Convent en Uitgeverij Waanders, 2006. En: Prof. dr Sible de Blaauw (voorzitter Stichting Aartsbisschoppelijk Museum): Epiloog, het Aartsbisschoppelijk Museum van Van Heukelum naar de 21ste eeuw. In: Elmer Peters e.a.: Naar de Middeleeuwen enz. p. 135-143.
2. Elmer Peters e.a., Naar de Middeleeuwen, 2012 (zie kader voor de verdere bibliografische gegevens). De biografische gegevens over Van Heukelum in dit artikel zijn grotendeels aan deze publicatie ontleend. Dat Mgr. G.W. van Heukelum in de familie Gerrit werd genoemd heeft mij ooit wijlen Joost van der Loo (1907-1985) verteld.
3. De verwoesting in 1944 van Huize de Roswaard te Doornenburg staat vermeld in een opsomming van alle woonhuizen van Van de(r) Loo's, die door oorlogsgeweld zwaar te lijden hebben gehad, in de eerste aflevering van het familietijdschrift Loo-Kroniek van na de oorlog: Joost van der Loo: De Gruwel der Verwoesting. In: Loo-Kroniek, 1e jaargang nr. 1, februari 1946, p. 3-4.
4. Zie voor het Bernulphusgilde met name het lijvige hoofdstuk 5 onder de titel 'St. Bernulphusgilde' van de hand van Gerard Brom in het boek van zijn hand: Herleving van de kerkelijke kunst in Nederland. Ars Catholica, Leiden, 1933, p. 208-314.
5. De auteur dankt Museum Catharijne Convent voor de welwillende toestemming een foto van deze bokaal in dit tijdschrift te mogen publiceren. Zie brief van C. van Schooten aan de auteur d.d. 15 augustus 1988, kenmerk U.88/946/JV. In deze brief is tevens het opschrift op deze bokaal vermeld.
6. Ontleend aan een stamboom Van Heukelum (in kopie in bezit van de auteur) van de hand van de heer Henricus J. Weve (Bemmel) 1975, die zich baseerde op een dagboek van Mgr. Van Heukelum met genealogische aantekeningen. De naar rechts klimmende ram werd als wapenfiguur begin 17e eeuw o.a. gevoerd door Johan van Hoeclum in Nijmegen; zie: Wapens va Nijmeegse Geslachten, in: L. Berenbroek, P. op den Brouw en N. Hamers: Zoeklicht op Nijmegen, Genealogische Heraldische Bundel, Nijmegen 1980, p. 137-179; hierin op p. 165, nr. 228 een tekening van deze wapenfiguur ontleend aan zegels van St. Steven en het Weeshuis, p. 145-146.
7. Bij de felle ontwerpstrijd rond 1900 voor de bouw van de nieuwe Calixtuskerk te Groenlo, trok Mgr Van Heukelum tenslotte aan het kortste eind. De jonge architect Jan Stuyt maakte het winnende ontwerp, dat veel eigentijdser was dan de strikt neogotische opvattingen van Van Heukelum. Zie: Jean Gardeniers: De totstandkoming van de 'nieuwe'Calixtus in Groenlo (1908). Verschillende opvattingen over kerkenbouw rond 1900. In: Venster, kwartaalblad van de Stichting Oude Gelderse Kerken, jrg. 9, februari 2011, 10-16.
8. De Maasbode, 10 augustus 1909. Een exemplaar hiervan bevindt zich in de hangmap Van Heukelum in het Loo-Archief.
9. De gegevens van het genealogisch overzicht zijn ontleend aan: Genealogie Van de(r) Loo in Nederlands Patriciaat, 1965; en aan: J.J. Hooft van Huysduynen en W.P. Thijsen: De Gelderse Steenindustrie en het geslacht Arntz. Van Gorcum, Assen, 1957. Hierin o.m. een fragmentgenealogie Van Heukelum. Voor het geslacht Arntz zie tevens de in het Nederlands Patriciaat, 1974 gepubliceerde genealogie.
10. De koppeling van de naam Van Heukelum aan die van Stuyt gebeurde bij Koninklijk besluit in 1926. Zie het typoscript Van Heukelum, genealogische notities, 1992, van de hand van mr. Henri (Hans) Cavadino, wiens echtgenote een geboren Van Heukelum Stuyt is. Een exemplaar van dit typoscript bevindt zich in de collectie van de auteur. De familie Van Heukelum Stuyt voert het springend ram wapen Van Heukelum, volgens mededeling mr. H. van Heukelum Stuyt, mei 1987 aan de auteur en getuige de door hem gevoerde wapenring.
11. Van het echtpaar Van Heukelum-Arntz circuleren nog in elk geval een drietal sets in de familie Van de Loo, zowel kopieën als de vermoedelijk door A.G. Schull geschilderde originele portretten getuige de signering. Een vierde stel bevindt zich in de familie Van der Sijp, die in vrouwelijke lijn via Weve eveneens afstamt van dit echtpaar.

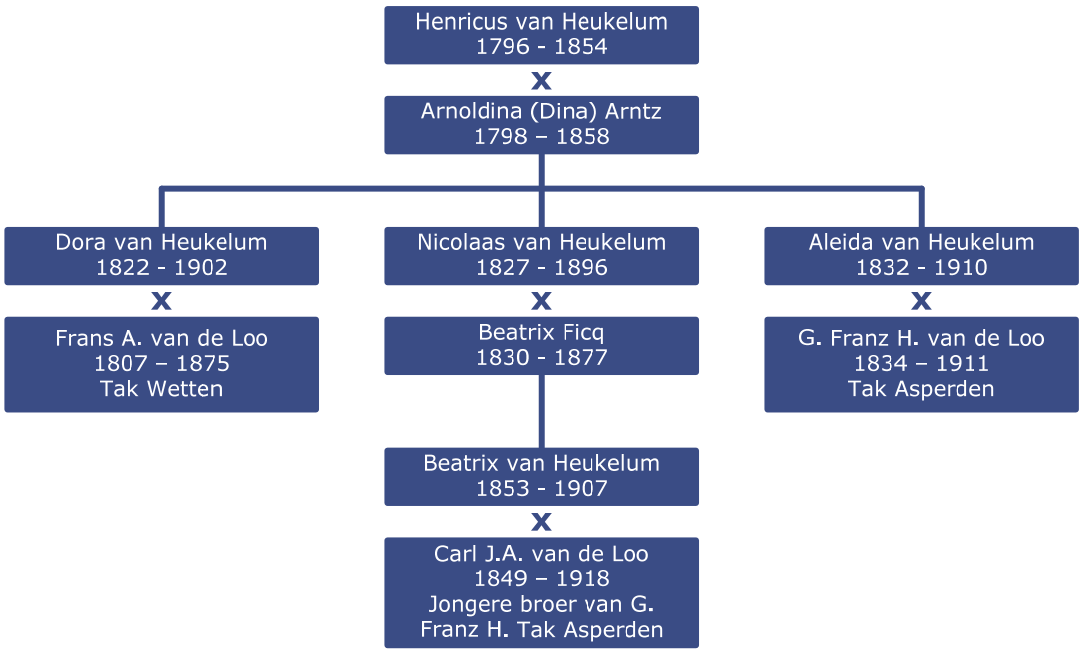

De drie jongste kinderen van Fons en Trees van de Loo–Klep in Venlo 1897

Huguette Verheijen–van de Loo (Vught)
en Richard van de Loo (Soest)

Het verhaal achter een oude portretfoto van drie Venlo'se Van de Loo-tjes is mede gebaseerd op enkele gesprekken van de auteurs met schenker Oom Rob van de Loe en zijn broer Oom Bernard van de Loo alsmede op documentatie in het familiearchief.

Onlangs is de Stichting Loo-Archief verrijkt met een bijzonder fotoportret uit 1897. De schenking is afkomstig van oom Rob E.J. van de Loe (sinds kort Baarn). Op de foto staan zijn beide tantes en oom op jeugdige leeftijd.
Links: Maria Hubertina Josephina van de Loo, geboren Venlo 9 februari 1889 en aldaar overleden aan de gevolgen van suikerziekte 29 april 1934. Op de foto is zij ongeveer 8 jaar oud. Zij was de peettante van Oom Bernard van de Loo (Vught).
Midden: Johannes Josephus Victor van de Loo, geboren Venlo 6 februari 1891, overleden Horst (L) 1 september 1959. Op het moment van de foto is hij ongeveer 6 jaar oud.
Rechts: Emma Paulina Francisca van de Loo, geboren Venlo 17 juli 1887. Zij verhuisde later naar Den Haag en zou aldaar 16 mei 1980 ongehuwd overlijden. Op deze foto is zij dus ongeveer 10 jaar oud.

De foto is zwart-wit, maar ingekleurd en voorzien van de persoonlijke signering en datering van de fotograaf: Jos Geominy, Venlo 1897. Er zit een licht beschadigde gouden lijst om, afkomstig van een lijstenmaker in Den Haag volgens een etiket op de achterzijde. Deze foto is dus ongetwijfeld via Emma van de Loo bij haar neef Rob van de Loe gekomen.

Maria was een hele lieve vrouw die helaas veel te jong is gestorven. Tot haar overlijden woonde zij samen met haar zus Emma in Venlo. Zij hield erg van fietsen en maakte samen met haar neven fietstochten en vertelde de jeugd over alle interessante dingen die ze onderweg tegenkwamen.
Emma, een onderhoudende, mooie en frêle dame, is na de dood van haar zus naar Den Haag verhuisd. Ook zij had de gave, tot op hoge leeftijd, om leuke en prachtige verhalen te vertellen over haar jeugd, de familie en hetgeen haar bezig hield. De beide zusjes hadden onderling een goede band en hielden wel van een grapje. Toen Maria eens bij een gezamenlijke fietstocht van het talud was afgegleden, moest Emma onbedaarlijk lachen. Toen een passant haar vroeg of zij haar zus niet uit de sloot moest helpen, antwoordde zij ondeugend: "Zij is mijn zusje niet, maar wel van Victor."
Victor heeft in Leuven voor ingenieur gestudeerd, werkte enige jaren voor Philips en tenslotte voor de firma Regout te Maastricht. In de kern was hij meer een levensgenieter dan een harde werker. Jammer genoeg zijn er over hem (tot nu toe) geen anekdotes naar voren gekomen.

De twee oudsten: Hugo en Oscar

Deze drie kinderen waren de jongste uit een gezin van vijf. Opvallend is wel dat alleen de oudste (Joseph Hugo Hubert, 1882-1963) zou huwen en nakomelingen krijgen. De tweede zoon, Oscar Louis Pierre van de Loo (1885-1950; spreek uit: Oscaar), speelde een rol in de locale politiek. Hij was lid van de Provinciale Staten van Limburg en tenslotte burgemeester van Venray. Over hem gaat het verhaal dat hij rond 1930 door de toenmalige commissaris van de koningin, mr Eduard van Hövell van Wezeveld en Westerflier, werd gevraagd voor het burgemeesterschap van Roermond. Omdat hij echter nog niet zo lang was benoemd als burgemeester van Venray, weigerde hij. Toen daarop de druk op hem om toch te solliciteren werd vergroot, solliciteerde hij alsnog, maar viel uiteindelijk toch af, ongetwijfeld tot opluchting van hemzelf. Van hem is nog een foto in zijn ambtskostuum als burgemeester bewaard gebleven. In contrast met zijn jongste broer was hij ook in zijn vrije tijd nog zo met zijn werk bezig, dat zijn schoonzus Carolina (Lina) van de Loo-Receveur hem liever niet uitnodigde voor een diner. Hij sprak dan namelijk alleen maar over al zijn ambtelijke bezigheden en dat was toch geen 'dinerstof' volgens Lina.

De ouders: Fons en Trees van de Loo - Klep

De vader van het drietal en van natuurlijk ook de oudste 2 kinderen was: Alphons (Fons) Johannes Fredericus Hubertus van de Loo, geboren Venlo 19 mei 1849 en overleden te Venlo 6 augustus 1904. Hij was firmant van de firma Jos. Van de Loo, IJzer- en staalhandel. Zijn vrouw was: Theresia (Trees) Johanna Maria Anna Klep, geboren Breda 26 juli 1856 en overleden te Venlo 16 februari 1925. De grafsteen van dit echtpaar is nog te zien op de RK begraafplaats te Venlo. Dankzij de naspeuringen van lid van de Loo-Archiefwerkgroep, Paul Gommers, zijn nu ook de datum en plaats van hun huwelijk bekend: Breda, 17 oktober 1876. Dit staat dus foutief en onvolledig in het blauwe boekje p. 201.
Trees stamde uit een bekende fabrikantenfamilie uit Breda, die fornuizen (Etna) fabriceerde. In het Loo-Archief bevindt zich nog een exemplaar van de familiekrant, die bij gelegenheid van hun zilveren bruiloft in 1901 te Venlo is uitgegeven. Zie de bijgaande foto.

Analoog hieraan is het leuk om te vermelden dat bij de Gouden Bruiloft van de oudste zoon Hugo met Carolina van de Loo-Receveur (9 september 1962) een “radioverslag” is gemaakt van hun huwelijk op 9 september 1912. Schoonzoon Eduard (Eddy) Everard heeft aan de hand van foto’s een prachtige bloemlezing gemaakt over onder meer welke gasten genodigd waren bij het huwelijk en uitvoerig de japonnen van de dames beschreven als ware hij een volleerd verslaggever.

1. Jaargang. Venlo, 25 Dec. 1901. Nummer 1.

De Zilveren Kroon

Orgaan voor alle Gehuwden en zij die het wenschen te worden.

NAGALM

behoorende bij het nummer van 17 October II.

Dit blad verschijnt slechts alle 25 jaar. Bijdragen van onbekende inzenders worden niet geplaatst.

Officiëel Gedeelte.

Burgemeester en Wethouders der Gemeente Venlo maken bekend, dat art. 1 der Wet tot tegengaan van het burengerucht, heden buiten werking is getreden.

Burgemeester en Wethouders der Gemeente Venlo maken bekend, dat alle ingezetenen gehouden zijn voor den Zijn dinner, ter gelegenheid van het zilveren feest, dat op den Oostsingel N° 10 zal gevierd worden, den modder der straten op hoopen bij elkaar te vegen.
Er zullen 250 karren ter beschikking gesteld worden voor de opruiming daarvan.
Ofschoon men van deen maatregel de schoonste uitkomsten verwachtte, zag men zich wegens de ingevallen vorst en de daarop gevolgde nieuwe grondslaakt het mes in het varken te laten steken.

Uit de Staatscourant.

Bij de Schutterij is eervol ontslagen met toekenning van pensioen onder bewaar van de schatkist en met verlof om het rechtpakje te blijven dragen, de kapitein A. v. d. L.

Niet officiëel gedeelte.

Ons Programma.

Er bestaat ontegenseggelijk eene meer en meer algemeen gevoelde behoefte, dat bij de eenzijdige strekking onzer meeste bladen, een nieuw orgaan worde opgericht, hetwelk aan alle eischen tracht te voldoen.
Om dit doel te bereiken ontstond bij ons het denkbeeld eene courant uitgeven, welke, waar zulks noodig blijkt, tal verschijnen onder den naam van **de Groene, de Zilveren** of **de Gouden Kroon.**
Oprechte voorstanders van vooruitgang op elk gebied en waars van alle ijverzucht sochten wij onze artikelen, waar wij ze vonden en hebben getracht „elch zijn eigen” aan te bieden. Maar in de zilverwitte plaats zal het ons streven zijn, ware deugd te eeren en hulde te brengen aan medeburgers, welke zich meer dan gewone verdiensten hebben verworven tegenover hunne medemenschen. Hulde aan den weldoener, die elke gelegenheid te baat nam de dorstigen te laven; aan de weldoenster, welke de schamele leden der armen bedekte; hulde aan het edele echtpaar, betwelk geen grooter geluk kende, dan door ware vriendschap en offervaardigheid het leven eener talrijke vriendenschaar te verzaangenamen en zoodoende zelf het zuiver en reinste genot te smaken.
Overtuigd dat alle lezers dit waarlijk grootsche streven onzerzijds zullen waardeeren en steunen, rekenen wij tevens op hunne toegevendheid, indien onze zwakke krachten niet overal gelijken tred mochten houden met onzen goeden wil.

De Redactie.

Aan Fons en Trees.

As wej hej alleunaol zien bejein
Dan is dit óg ter iere,
Os aller hert klopt éve blie
Mit og te kunne viere.

Eineeder, Alfons, dè dig kint,
Wet dien hert to waardeere,
Wej weite good, 't kint gein vals,
Hali neet van chagrineere.

En leeste some van pien waf stief,
Dan hase te tuch ein vrouke,
Die kniepste dan tot tiedverdrief
Eos aaf en toe in 't mutke.

En as det dan nog neet en baat
Dan geis te naar nos Ouke,
Dea hals te diese pers naar naat,
Hè is jea neet gebrouke.

Foto huwelijkskrant 1901 van Fons en Trees van de Loo-Klep, collectie Loo-Archief.

Het echtpaar Van de Loo-Klep woonde aan de Oostsingel 10 (tegenwoordig Burgemeester Van Rijnsingel) te Venlo. Van hen zijn nog portretten bewaard gebleven. In 1913 zijn zij geschilderd door Jan van Delft. Het portret van Fons is (mede) geschilderd naar een foto van hem door foto-atelier Schiffer te Krefeld.

Links Fons van de Loo.
Rechts Trees van de Loo-Klep.
Olieverfportretten, particulier bezit.

Fons was zeer geïnteresseerd in meteorologie en bezat daartoe barografen. Hoezeer zijn aandacht daar naar uitging, bleek uit de volgende anekdote. Op een morgen op 26 juli maakte Fons de gordijnen open en keek uit over de Markt in Venlo alwaar hij met zijn vrouw toen woonde. Zij (Trees), die dag jarig, vroeg Fons: “Wat is het vandaag voor dag, Fons?” Waarop Fons oprecht antwoordde dat het Noordenwind was… Gelukkig had Trees een goed gevoel voor humor en konden ze samen zijn omissie waarderen.

Over dit echtpaar is nog een andere aardige anekdote te vertellen. Het was een echtpaar met een sterk geloof, dat concreet in het dagelijkse leven werd beleefd en uitgedragen. Jaarlijks ondernam men per rijtuig de tocht naar het bekende bedevaartsoord Kevelaer. De reis werd goed voorbereid. Men was voorzien van degelijke kleding, van dekens tegen kou en tocht en natuurlijk van een rijkelijk gevulde picknickmand. Toch werd halverwege de reis een rozehoedje gebeden voor de “Mühselichkeit dieser Reise” (alle ‘ontberingen’ onderweg……)
Tja, over ontberingen gesproken……..

Tenslotte
Voor het Loo-Archief vormt deze foto een belangrijke aanwinst. Tot nu toe was er van deze drie kinderen namelijk geen enkele foto in ons familie-archief, enkel hun bidprentje. Wij zijn Oom Rob van de Loe daarom zeer erkentelijk voor deze schenking, die sinds kort aan een muur in het Loo-Archief is opgehangen. Door zijn schenking, die is ingeschreven in het collectieregister van de Stichting Loo-Archief, hebben namen een gezicht en nu ook meer verhaal gekregen.

Boekensteunen met Loo-wapen voor een goed doel

Jeroen van de Loo
Houten, 29 december 2012

In het voorjaar van 2012 heeft Philip van de Loo (tak Venlo) het bestuur van de Stichting Loo-Archief benaderd met een heel bijzonder idee. Philip heeft metalen boekensteunen met het Loo-wapen laten maken, met het doel om deze te verkopen onder de familieleden waarbij de opbrengst naar een goed doel gaat. Een leverancier van staal (zie bijgaand artikel over Innovatec, het bedrijf van Philip) was zo vriendelijk om mee te werken en de boekensteunen tegen een gunstige prijs te fabriceren. En de afwerking nam het bedrijf van Philip voor haar rekening zodat vrijwel de gehele opbrengst ten bate van het goede doel is!
De fraaie boekensteunen kunt u als begunstiger van de Stichting Loo-Archief aanschaffen en daarmee ondersteunt u drie goede doelen! De opbrengst wordt verdeeld in drie gelijke delen: voor de Nierstichting, voor het herstel van de kapel in Wissen en ter ondersteuning van het werk van de Stichting Loo-Archief.

Feestelijke overhandiging eerste boekensteun. Links Philip van de Loo, rechts Jeroen van de Loo namens het bestuur.

De boekensteunen, ontworpen door één van de constructeurs, zijn van roestvast staal 304 (gewicht per set is 900 gram!). Het betreft 2mm dik plaatwerk. De vorm is gesneden met een laser. Daarna is de plaat op de zetbank onder 90 graden gezet en tot slot gepolijst.
De afmetingen zijn 12 cm x 12 cm x 13 cm (hoog). De verkoopprijs is € 25,00 per set, exclusief de portokosten van € 6,75. U kunt de boekensteunen ook eventueel afhalen (in overleg) bij het archief in Hilversum of bij een van de bestuursleden.

Als u één of meer sets wilt aanschaffen, verzoeken we u een briefje of mailbericht te sturen naar de secretaris (zie colofon voor het adres) en het bedrag over te maken naar rekeningnummer 54.20.16.664 t.n.v. Stichting Loo-Archief, Oegstgeest.

Innovatec, het bedrijf achter de boekensteunen

Philip van de Loo
Zijderveld, 29 december 2012

In 1991 heb ik Innovatec opgericht, oorspronkelijk bedoeld als ingenieursbureau maar al snel uitgegroeid tot producent van machines, machines voor een heel specifiek marktsegmentje: de kuikenbroederij. (Een kuikenbroederij is een bedrijf waar door middel van broedmachines eieren worden uitgebroed, met name eieren van de kip. Broederijen leveren als product meestal jonge leghennen of eendagskuikens.)
Innovatec levert machines voor de broederij, verdeeld over vijf disciplines: twee vormen van ei-behandeling, kuikenbehandeling, wassen en afvalbehandeling.
Voor het zover kwam was een redelijk lange aanloop nodig gebleken.

Wat eraan vooraf ging

Ik had besloten ondernemer te gaan spelen en nam voor het gemak aan dat dit in het bloed zit.
Oriënterend kwam ik tot de conclusie dat idealisme een belangrijke basis moest vormen, ik moest wat doen voor de maatschappij.
Het ging ook toen moeizaam met onze economie en er waren signalen dat men bang was dat Nederland tot een louter dienstverlenend- en transitland zou verworden. Ook gingen er steeds minder mensen techniek studeren, daar kreeg je immers vieze handen van en dat is niet de bedoeling.
Conclusie: het moest iets worden wat deviezen oplevert én relatief hoogwaardige technologie vereist op het gebied van mechanica en elektronica.
De Kamers van Koophandel organiseerden netwerkavonden in de hoop economische impulsen te kunnen opwekken.

Op één van die avonden ontmoette ik een sigaren rokende man. “Wat is uw probleem” vroeg ik, “wij hebben allemaal onze problemen, wat is uw probleem?” Hij keek mij aan of ik gek was maar besloot mee te doen: “Ik heb een kameraad die een kuikenbroederij heeft, waar men eieren bebroedt ten behoeve van de griep-vaccin productie”.
Na hem drie keer gecorrigeerd te hebben dat hij waarschijnlijk boerderij in plaats van broederij bedoelde accepteerde ik het nieuwe begrip. Zoveel affiniteit had ik met deze industrie.
Vervolgens stelde ik:”Okay, laten wij de volgende aanname doen, u heeft het geld en ik breng de technologie in”.
Hij nam zijn advocaat in de arm en liet een contract opstellen.
Na verloop van tijd zag hij tot zijn verbazing dat die gekke Van de Loo de daad bij het woord voegde, ik kwam van mijn kant ook tot een conclusie: namelijk dat slechts één van beiden zich aan zijn woord had gehouden. Ik zei dat er twee opties zijn. Of ik stop en dan bloedt het project dood of ik ga alleen door. Daar was hij niet blij mee.
Hoewel ik ervan overtuigd was in mijn recht te staan wilde ik niet onnodig tijd verliezen en besloot, na zorgvuldige analyse van het type advocaat dat er tegenover mij stond, zelf een advocaat ter hand te nemen. Het werd een imposant kantoor met hoge tarieven terwijl mijn startkapitaal, circa 70.000 gulden, al behoorlijk aan het slinken was.
Ik vertelde de toegewezen advocaat wat er aan de hand was en welke strategie hij volgens mij moest volgen. Bovendien voegde ik eraan toe dat ik hem maar enkele uren kon betalen dus dat hij zorgvuldig mijn instructies op moest volgen. Hij moest lachen, zo gezegd zo gedaan én met het gewenste effect.
Dit was het begin van het huidige Innovatec.

De onderneming begint te lopen

Vervolgens een landelijk enquête gehouden naar de behoefte voor een zogenaamde “automatische schouw - en overlegmachine” (Een machine die kan herkennen of een ei bevrucht is en bovendien de niet bevruchte eieren automatisch uit het proces haalt). Hoewel de meeste broederijen geïnteresseerd waren, bleek, toen puntje bij paaltje kwam, dat slechts de grootsten in staat waren hierin te investeren.
Uiteindelijk voegde er één broederij de daad bij het woord: Cobroed, tot op de dag van vandaag klant.
De tweede machine werd een zogenaamde kuikenteller, waarna steeds meer

machines volgden.
Toch bleef de ontwikkeling van de onderneming een uiterst moeizaam proces. Dat had deels te maken met de grote moeite om aan technisch personeel te komen. In Nederland worden nog altijd te weinig technici opgeleid. Voor de grap zei ik eens dat een werknemer die bij Innovatec een Molotov-cocktail naar binnen zou gooien, een bonus zou ontvangen. Immers dan waren door overmacht schijnbaar alle problemen opgelost.
Rond 2005 werd besloten niet een machine te ontwikkelen, maar een concept volgens welke alle machines ontworpen dienen te worden. Dit resulteerde in machines die tot 50% minder productietijd vergden en dit met relatief laag geschoold personeel. Maar ook machines die technisch op een, voor de industrie tot dan toe, ongekend hoog niveau staan.
De vraag naar onze machines nam in rap tempo toe, maar nog altijd konden wij niet voldoende goed gekwalificeerd personeel aantrekken om alle processen met de vereiste efficiëntie te laten verlopen.
Al jaren ergerde ik mij aan de “perverse economische situatie” in Nederland en eigenlijk Europa. Naar mijn idee leefden wij ver boven onze stand.
Vele malen sprak ik uit dat het zo niet langer kon en dat die zeepbel toch een keer moest imploderen: dat zou onze kans tot groei zijn. Immers, Innovatec produceert intrinsieke kwaliteit, zo beweerde ik en deze kwaliteit overleeft veelal in moeilijke economische tijden.

Keerpunt 2008
En inderdaad, 2008 is het fantastische jaar van de waarheid: de economie stort in.
Nog vandaag de dag zijn op diverse plaatsen in mijn huiskamer slijtvlakken te zien, slijtvlakken welke ontstaan zijn door de vele pirouettes die ik toen van vreugde gemaakt heb.
Sindsdien konden wij het personeel vinden wat ons al die jaren ontbeert heeft en zijn wij in een rap tempo gegroeid tot nu ruim dertig medewerkers en groeien wij nog altijd. Innovatec exporteert nu naar circa vijftig landen verdeeld over vier continenten!
Langzaam wordt het leuk. De focus ligt nu met name op de doorontwikkeling van de organisatie met accenten op verkoop en verhoging van de winstgevendheid.
De oorspronkelijke doelstellingen gelden anno 2012 nog altijd, hoewel het idealisme is bijgeschaafd tot meer winstbejag: het genereren van winstgevende deviezen waarbinnen de techniek steeds geavanceerder blijkt te worden.

Innovatec,
the benchmark in hatchery automation.

(Vervolg van pagina 9)
€ 1500,- die dit speciale project mogelijk maakte. Wij zijn ons als bestuur ervan bewust dat het huidige archief bij Flop van de Loo met een speciale ruimte met grote kluis relatief goedkoop is en zijn dan ook voornemens een kleine buffer aan te leggen. Uw steun is daarbij onontbeerlijk.

Kascommissie
Vanzelfsprekend worden “de boeken” en de banksaldi regelmatig gecontroleerd . Daarvoor hebben wij een kascommissie benoemd . Naast de jarenlange kennis van Eduard van de Loo uit Den Haag, is sinds kort de inbreng van Allard van de Loo (zoon van Boudewijn en Martina van de Loo uit Rozendaal Gld.) van harte welkom. Elke 2 jaar ontvangt het bestuur, na en in goed overleg met de penningmeester, een keurig verslag van de kascommissie dat in de eerstvolgende bestuursvergadering van de Stichting Loo-Archief tegelijk met het jaarverslag en een overzicht van inkomsten en uitgaven wordt besproken.

Schenking
Foto van een portret van Frans baron de Loë -Imstenraedt (1789-1838). Foto-atelier P. Weijnen & Fils, Maestricht.

Legaat / Schenking

Door Huguette Verheijen-Van de Loo
Vught, 14 november 2012

De Stichting Loo-archief brengt graag nog eens de mogelijkheid van een legaat of schenking onder uw aandacht en dankt u zeer als u dit, nu of later, in gedachten wilt nemen. Een legaat of schenking kan de vorm hebben van een geldbedrag, maar ook van goederen.

Wellicht bezit u een mooi familiedocument, -boek of -portret waar u geen bestemming voor heeft of dat u graag aan de Stichting doet toekomen. De Stichting neemt dit dan graag op in haar collectieregister. Omdat niet alles in het archief opgehangen dan wel opgeborgen kan worden, maar het juist ook waardevol is als familieleden er van kunnen genieten, bestaat de mogelijkheid, onder voorwaarden, dat de Stichting het stuk in bruikleen uitgeeft aan een geinteresseerd familielid. Indien u dat niet op prijs stelt, kunt u ons dat natuurlijk laten weten.
Een voorbeeld van een schenking die is uitgeleend, zijn de portretten van het echtpaar Receveur-Groethuijsen (1916), die aan het Loo-Archief zijn geschonken door hun kleinzoon Rob van de Loe. Op haar beurt heeft de Stichting Loo-Archief deze portretten uitgeleend aan pastoor Receveur te Heerlen. Zie hiervoor Loo-kroniek 56,2010,16-17.
Een legaat van goederen hoeft u niet per sé in een testament vast te laten leggen. Het legateren kan ook door middel van een codicil. Dit codicil moet u met de hand schrijven, dateren en ondertekenen. Daarbij moet u e.e.a. nauwkeurig omschrijven.

Ook geldelijke legaten of schenkingen zijn zeer welkom omdat de Stichting met jaarlijkse, maar ook met éénmalige uitgaven te maken heeft. U kunt hierbij o.m. denken aan de restauratie van boeken en schilderijen, bijzondere aanschaffingen, noodzakelijke investeringen in apparatuur, scanprojecten ten behoeve van de digitalisering van het archief en financiële ondersteuning van familiereünies. Twee concrete doelen zijn momenteel: het laten scannen van de oude Loo-Blätter en Loo-Kronieken, zodat deze digitaal beschikbaar komen. Dit is begroot op € 1.200,= en daarnaast het laten inbinden van oudere jaargangen van de tijdschriften De Nederlandsche Leeuw en De Maasgouw, die vanaf jaargang 1 compleet in het Loo-Archief zijn. Dit kost € 250,=. Vanzelfsprekend kunt u aangeven dat u graag uw schenking of legaat aan een specifieke en unieke bestemming toegekend ziet worden.

In het verleden hebben wij middels een legaat, afkomstig van mevrouw Stef van de Loo-Arntz, een nieuwe printer kunnen aanschaffen.

Mocht u een legaat of schenking in een geldbedrag willen toekennen, dan is een notariële vastlegging nodig.
Bij een schenking maakt u dan maximaal gebruik van belastingvoordeel. Deze (lijfrente)schenking, is namelijk volledig aftrekbaar van de inkomstenbelasting Voorwaarde is dat in de notariële akte wordt vastgelegd hoeveel u jaarlijks schenkt voor een periode van minimaal vijf jaar.

Recente schenkingen

- Het trouwboekje van de oprichter van de Stichting Loo-Archief Joost van der Loo en Annelies van de Loo, geschonken door hun oudste zoon Maarten van der Loo;
- Een fraaie zwart-wit foto van Rechtsanwalt en burgemeester van Kleef Richard van de Loo, die op 18 juli 1957 de eerste Bondspresident van (West) Duitsland, Theodor Heuss, in Kleef ontvangt. Geschonken door Prof. Dr. Andreas van de Loo, Hamburg;
- Een groot formaat fotoportret van de drie kinderen Emma, Maria en Victor van de Loo uit Venlo in 1897. Dit portret is geschonken door hun neef Rob van de Loe (Kapellen bij Antwerpen, nu Baarn). Zie het artikel over deze schenking elders in dit tijdschrift;
- Een stapel oude Loo-Blätter en Loo-Kronieken, eveneens geschonken door Rob van de Loe;
- Een reproductie van een oude foto (omstreeks 1960) van de Schaerhof te Kessel (bij Asperden), geschonken door Irmgard Janssen te Kessel.
- Een uiterst zeldzaam boek over de Niersregio: Heinrich Linssen: Die Niers, ein erwandertes Heimatbuch in Wort und Bild. Krefeld, 1940. Hierin o.a. unieke interieurfoto's van Schloss Wissen vóór de plundering aan het einde van de tweede wereldoorlog. Geschenk van Elisabeth Seifert-van de Loo, Asperden.
- Een fotoportret (carte de visite) van vermoedelijk Frans baron de Loë-Imstenraedt (1789-1838), 19e eeuw. Geschenk van Myriam van de Loo-Waller.
- Een fotoportret (omstreeks 1946) van Frans J.A. van de Loo (geb. 10 april 1920 te Venlo) en later burgemeester van Noorbeek en tenslotte van Berg en Terblijt. Geschenk van de geportretteerde.

Nieuwe publicaties van belang voor onze familie

Richard van de Loo
Soest, 31-12-2012

Eén van de taken van de Stichting Loo-Archief is het verzamelen en stimuleren van voor onze familiegeschiedenis relevante publicaties. Dankzij de jaarlijkse contributie van alle begunstigers en af en toe grotere financiële bijdragen kan de Stichting de bibliotheek aanvullen en onderhouden. Graag laten wij u in deze aanwinsten delen, getuige onderstaande publicaties.

Mgr Felix van de Loo
Van de hand van de bekende kerkhistoricus dr Ton van Schaik verscheen een boeiend artikel over de buitengewoon moedige rol die Mgr. Felix van de Loo, toen officiaal van het aartsbisdom Utrecht onder de latere kardinaal De Jong, heeft gespeeld in de strijd tegen de Jodenvervolging in de 2e wereldoorlog. De titel van zijn bijdrage luidt: Op audiëntie bij Seyss-Inquart, Rector Van de Loo doorzag de Nazi's. in: Tijdschrift Oud-Utrecht, jrg. 85, april 2012, 42-47. Ten behoeve van deze publicatie heeft dr. Van Schaik het Loo-Archief bezocht en kunnen putten uit allerlei gegevens van en over Mgr. Felix van de Loo in ons archief. Dit tijdschrift is o.a. te verkrijgen in de museumwinkel van Museum Catharijne Convent te Utrecht.

De ambtsburcht van ridder Johan van den Loe te Sevenaer
In de tijd (15e eeuw) dat onze voorvader ridder Johan van den Loe namens de hertog van Kleef amtman en drost van de Liemers was, oefende hij zijn gezag uit vanuit de hertogelijke burcht te Zevenaar (bij Arnhem). Deze burcht is al lang verdwenen, maar tussen 1984 en 2011 zijn er opgravingen geweest. Hierdoor is onze kennis over deze burcht aanzienlijk vergroot. Men heeft zelfs aan de hand van alle opgegraven restanten een 3-D reconstructie van het burchtcomplex kunnen maken. Over alle vondsten en nieuwe inzichten is een uitvoerig artikel verschenen:
Jan G.M. Verhagen: De middeleeuwse burcht Sevenaer in beeld. In: Old Senders Ni-js, Periodiek van de Cultuurhistorische Vereniging Zevenaar, nr. 2, 2012, p. 824-853.

Inhoudsopgave nummer 59

1 Loo-Archief op Facebook
3 In memoriam Floris van de Loo
4 Bedankdag vrijwilligers
6 Kroniekgegevens
8 Bundesverdienstkreuz Jürgen van de Loo
9 Jaarverslag 2012 - 2012
10 Mgr Gerrit van Heukelum, oprichter van het Aartsbisschoppelijk Museum Utrecht
14 De drie jongste kinderen van Fons en Trees van de Loo – Klep in Venlo 1897
16 Boekensteunen met wapen voor een goed doel
17 Innovatec, het bedrijf achter de boekensteunen
19 Schenkingen en legaten
20 Nieuwe publicaties van belang voor onze familie

Colofon

De Loo-Kroniek is een uitgave van de stichting Loo-Archief. Begunstigers van de stichting ontvangen het tijdschrift kosteloos. De minimumbijdrage voor begunstigers bedraagt € 20,-- per jaar. Zonder wederopzegging wordt het donateurschap automatisch verlengd.
De stichting heeft ook een website: www.loo-archief.nl

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande toestemming van de stichting Loo-Archief worden gepubliceerd. Gegevens mogen ten behoeve van privé-doeleinden worden gebruikt.

ISSN 2211-1549 (gedrukte nl-versie), ISSN 2211-1557 (on-line nl-versie), ISSN 2211-1646 (gedrukte de-versie), ISSN 2211-1654 (on-line de-versie)

Adres
Stichting Loo-Archief, t.a.v. secretaris Jeroen van de Loo, Gravenborch 11, 3992 CA Houten, Tel: 030-6351611, e-mail: secretaris@loo-archief.nl

Bank
ABN-AMRO, 54.20.16.664, t.n.v. Stichting Loo-Archief, Oegstgeest

Redactie: Richard van de Loo en Lex van der Loo
Eindredacteur: Lex van der Loo

ISSN 2211-1549